

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy M. G.

po rozpoznaniu w dniach 19.11.2013r., 12.12.2013r., 23.01.2014r., 20.05.2014r., 8.07.2014r., 18.09.2014r., 29.01.2015r., 17.03.2015r., sprawy karnej

Z. K.

urodzonego (...) w O., syna I. i J. z domu R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 6 września 2012 r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci powstania zobowiązania w kwocie 2061,84 zł, w ten sposób, że przedstawiając za pracownika gazowni, pod pozorem sprawdzenia szczelności kuchenki gazowej wszedł do wnętrza jej mieszkania, a następnie wykorzystując podeszły wiek pokrzywdzonej, wprowadził ją w błąd co do faktu podejrzenia nieszczelności kuchenki i nakłonił ją do wymiany kuchenki na nową oraz do podpisania ratalnej umowy kredytowej z (...) Bank S.A. opiewającej na łączną kwotę 2061,84 zł, a nadto wprowadził ją w błąd co do jakości montowanej kuchenki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

II. w dniu 6 września 2012 r. w Ś., woj. (...) w celu uzyskania dla S. K. kredytu na zakup towaru i usług w łącznej kwocie 2061,84 zł od (...) Bank S.A. poświadczyl we wniosku kredytowym (...) S.A. nieprawdę, wskazując, że sprzedaje S. K. nie istniejący w rzeczywistości model kuchenki A.,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk

III. w dniu 12 września 2012 r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził H. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci powstania zobowiązania w kwocie 2061,84 zł, w ten sposób że przedstawiając za pracownika gazowni, pod pozorem sprawdzenia szczelności kuchenki gazowej wszedł do wnętrza jej mieszkania, a następnie wykorzystując podeszły wiek pokrzywdzonej, wprowadził ją w błąd co do faktu podejrzenia nieszczelności kuchenki i nakłonił ją do wymiany kuchenki na nową oraz do podpisania ratalnej umowy kredytowej z (...) Bank S.A. opiewającej na łączną kwotę 2061,84 zł, a nadto wprowadził ją w błąd co do jakości montowanej kuchenki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

IV. w dniu 12 września 2012 r. w Ś., woj. (...) w celu uzyskania dla H. K. kredytu na zakup towaru i usług w łącznej kwocie 2061,84 zł od (...) Bank S.A. poświadczyl we wniosku kredytowym (...) S.A. nieprawdę, wskazując, że sprzedaje H. K. nie istniejący w rzeczywistości model kuchenki A.,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk

V. w dniu 6 września 2012 r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 300 zł oraz w postaci powstania zobowiązania w kwocie 1380,40 zł, w ten sposób że przedstawiając się za pracownika gazowni, pod pozorem sprawdzenia szczelności kuchenki gazowej wszedł do wnętrza jej mieszkania, a następnie wykorzystując podeszły wiek pokrzywdzonej, wprowadził ją w błąd co do faktu podejrzenia nieszczelności kuchenki i nakłonił ją do wymiany kuchenki na nową oraz do podpisania ratalnej umowy kredytowej z (...) Bank S.A. opiewającej na łączną kwotę 1380,40 zł oraz zapłaty zaliczki za montaż w kwocie 300 zł nieujętej w kosztach kredytu, a nadto wprowadził ją w błąd co do jakości montowanej kuchenki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

VI. w dniu 6 września 2012 r. w Ś., woj. (...) w celu uzyskania dla J. B. kredytu na zakup towaru i usług w łącznej kwocie 1380,40 zł od (...) Bank S.A. poświadczył we wniosku kredytowym (...) S.A. nieprawdę, wskazując, że sprzedaje J. B. nie istniejący w rzeczywistości model kuchenki A.,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk

VII. w dniu 12 września 2012 r. w Ś., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1740 zł, w ten sposób że przedstawiając się za pracownika gazowni, pod pozorem sprawdzenia szczelności kuchenki gazowej wszedł do wnętrza jej mieszkania, a następnie wykorzystując podeszły wiek pokrzywdzonej, wprowadził ją w błąd co do faktu podejrzenia nieszczelności kuchenki i nakłonił ją do wymiany kuchenki na nową pobierając od niej za to gotówkę w kwocie 1740 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

I. oskarżonego Z. K. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt I, III, V i VII części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 286 § 1 kk, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw i że oskarżony każdorazowo działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego Z. K. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt II, IV i VI części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 297 § 1 kk, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw i że oskarżony każdorazowo działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, i za to na podstawie art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu Z. K. w pkt I i II wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego Z. K. na rzecz pokrzywdzonej J. B. kwotę 300 (trzysta) złotych oraz na rzecz pokrzywdzonej A. G. kwotę 1740 (tysiąc siedemset czterdzieści) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;

V. zasądza od oskarżonego Z. K. na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 140 (sto czterdzieści) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony Z. K. jest mieszkańcem O.. Obecnie pracuje jako monter urządzeń gazowych. We wrześniu 2012 roku oskarżony współpracował z firmą (...) należącą do P. M. (1) z siedzibą w O. przy ul. (...). W ramach prowadzonej działalności firma ta zajmowała się min. sprzedażą akwizycyjną kuchni gazowych. Urządzenia były oferowane do

sprzedaży osobom starszym, mieszkającym samotnie. Oskarżony i P. M. (1) odwiedzali potencjalnych klientów w mieszkaniach, legitymując się identyfikatorem z napisem sugerującym, że są pracownikami gazowni i w ten sposób się przedstawiając oraz informując o konieczności dokonania sprawdzenia szczelności instalacji gazowej. Na miejscu przy pomocy niezalegalizowanego urządzenia markowali sprawdzanie instalacji i kuchenki gazowej, przy czym urządzenie było skonstruowane w taki sposób, że można było w nim włączyć sygnalizator świetlny i dźwiękowy, wskazujący na rzekomą nieszczelność instalacji lub sprawdzanego urządzenia. Na takiej podstawie obaj mężczyźni sugerowali lokatorowi mieszkania, że ma niesprawną kuchenkę gazową, informowali, że urządzenie to należy niezwłocznie wymienić, wobec czego muszą zdemontować kuchenkę i odłączyć zasilanie mieszkania w gaz. Jednocześnie proponowali zakup jednej z kuchenek, jakie oferowali do sprzedaży. Sprzedaż była finalizowana najczęściej w oparciu o kredyt udzielany przez (...) Bank S.A. w L. w systemie ratalnym (...). Z klientem była podpisywana umowa zlecenia wymiany urządzenia zawierana z firmą (...), a także wypisywano wniosek o udzielenie kredytu, który był na miejscu wypełniany w zakresie danych osobowych klienta i kwoty wnioskowanego kredytu oraz podpisywany przez klienta. Pozostałe dane, w tym dotyczące rodzaju urządzenia będącego przedmiotem sprzedaży oraz w zakresie wyliczenia wysokości i liczby rat oraz oprocentowania kredytu, były uzupełniane w późniejszym czasie po dostarczeniu dokumentów do biura (...) z siedzibą w O., prowadzonego przez P. K. (1), przez zatrudnioną tam w tym czasie K. Z..

Dowody:

Wywiad środowiskowy – k. 568-569

Zeznania świadków:

- H. K. – k. 384-385, 39-41, 123-124

- S. K. – k. 383-384, 2-3

- J. B. – k. 385, 79-80

- A. G. – k. 55-57

- P. K. (1) – k. 395-396, 398, 284-286

- P. P. – k. 397v.-398, 119e, 319-321

- częściowo P. M. (1) – k. 396-397, 398, 119, 311-312

- K. Z. – k. 556-557

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 382-383, 296-299

Odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Bielsku Białej i Sądu Okręgowego w Bielsku Białej – k. 454-456

Karta karna – k. 560

Odpisy aktów oskarżenia – k. 403, 409-412, 433-434

W dniu 6 września 2012 roku oskarżony wraz z P. M. (1) w opisany wyżej sposób sprzedali kuchenki gazowe C. F.-I S. K. zamieszkałej w Ś. przy ul. (...) i J. B. zamieszkałej w Ś. przy ul. (...). Od drugiej z pokrzywdzonych została pobrana w gotówce tytułem częściowej zapłaty za kuchenkę kwota 300 zł. Oskarżony w obu przypadkach sporządził i podpisał wnioski kredytowe do (...) Banku S.A. – w przypadku J. B. na ogólną kwotę 1380,40 zł, zaś odnośnie S. K. – na kwotę 2061,84. Cena nowej kuchenki została ustalona na 1490 zł i w zleceniach wymiany urządzeń wpisano, że przedmiotem sprzedaży są kuchenki marki C.. Wnioski kredytowe zostały później uzupełnione przez K. Z. w biurze pośrednictwa kredytowego i zgodnie z informacjami udzielonymi przez dostarczającego tam dokumenty oskarżonego, zostały w

nich wpisane jako przedmiot sprzedaży kuchenki marki A. (...), model faktycznie nie istniejący i nie oferowany do sprzedaży przez producenta (...) S.A.

Z kolei w dniu 12 września 2012 roku identyczne umowy sprzedaży kuchenek C. zostały przez oskarżonego współdziałającego z P. M. (1) zawarte w identyczny sposób z H. K. zamieszkałą w Ś. przy ul. (...) oraz A. G. zamieszkałą przy ul. (...). Od pierwszej z wymienionych pokrzywdzonych odebrano wnioski o udzielenie kredytu ratalnego, w którym wskazano, że przedmiotem transakcji jest nieistniejący model kuchenki A. (...) o wartości 1490 zł. Całkowita wartość udzielonego kredytu wynosiła 2061,84 zł. W zakresie przedmiotu sprzedaży i całkowitej wartości kredytu wnioski zostały uzupełnione przez K. Z. po dostarczeniu go przez oskarżonego do biura firmy (...), na podstawie danych przedstawionych przez oskarżonego. Natomiast A. G. nabyła oferowaną jej do sprzedaży kuchenkę za gotówkę w kwocie 1740 zł, pobraną przez oskarżonego i P. M. (1), choć w umowie zawartej z firmą (...) wpisano, że cena kuchenki ma wynosić 1690 zł.

We wszystkich opisanych wyżej przypadkach pokrzywdzone były kobietami w podeszłym wieku (S. K. miała 83 lata, H. K. – 67 lat, J. B. – 78 lat, A. G. – 78 lat), mieszkającymi samotnie. Decyzje o nabyciu nowych kuchenek każdorazowo podjęły wprowadzone w błąd co do rzekomej niesprawności dotychczas użytkowanych kuchenek i co do konieczności ich natychmiastowej wymiany oraz zastraszone groźbą odłączenia gazu. Każdorazowo też obaj mężczyźni zapewniali je o dobrej jakości oferowanych do sprzedaży urządzeń, które od razu zostały dostarczone i zamontowane przez współpracującego z nimi P. P.. Urządzenia dotychczas będące w posiadaniu pokrzywdzonych zostały zdemontowane i zabrane przez oskarżonego i towarzyszące mu osoby. Kuchenki zamontowane u pokrzywdzonych okazały się niesprawne.

Dowody:

Zeznania świadków:

- H. K. – k. 384-385, 39-41, 123-124
- S. K. – k. 383-384, 2-3
- J. B. – k. 385, 79-80
- A. G. – k. 55-57
- P. K. (1) – k. 395-396, 398, 284-286
- P. P. – k. 397v.-398, 119e, 319-321
- częściowo P. M. (1) – k. 396-397, 398, 119, 311-312
- K. Z. – k. 556-557

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 382-383, 296-299

Oryginały wniosków kredytowych – k. 132-134

Umowy zlecenia – k. 93-95, 69-70, 303-306

Pismo z (...) S.A. – k. 115, 156-158

Oskarżony Z. K. był dotychczas karany sędownie za czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk oraz z art. 286 § 1 kk, popełnione w okolicznościach identycznych jak będące przedmiotem niniejszej sprawy. Takie same okoliczności są również przedmiotem postępowania prowadzonych przeciwko oskarżonemu przed Sądem Rejonowym w W..

Dowody:

Karta karna – k. 560

Odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Bielsku Białej i Sądu Okręgowego w B. – k. 454-456

Odpisy aktów oskarżenia – k. 403, 409-412, 433-434

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem zaprzeczył, aby podawał się za przedstawiciela zakładu gazowniczego, stwierdzając, że posługiwał się identyfikatorem prywatnej firmy świadczącej usługi w zakresie montażu urządzeń gazowych. Wyjaśnił, że oferował do sprzedaży kuchnie gazowe, zaprzeczył natomiast, aby dokonywał sprawdzeń szczelności instalacji gazowych w domach klientów i aby pokrzywdzone zostały postawione w przymusowej sytuacji wprowadzone w błąd co do konieczności dokonania natychmiastowej wymiany posiadanych urządzeń. Wskazał, że pokrzywdzone świadomie i dobrowolnie podjęły decyzje co do zakupu nowych kuchenek. Wyjaśnił, że rozbieżności pomiędzy treścią zleceń na wymianę urządzeń a dokumentacją kredytową musiały być wynikiem pomyłki osoby, która z ramienia biura pośrednictwa kredytowego (...) uzupełniała wnioski kredytowe przed skierowaniem ich do banku i zaprzeczył, aby to on niezgodnie z prawdą wypełnił te dokumenty.

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 382-383, 296-299

Nadto Sąd zważył:

W świetle dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy nie budziło wątpliwości, że oskarżony uczestniczył w zawarciu umów sprzedaży kuchenek gazowych na rzecz pokrzywdzonych S. K., H. K., J. B. i A. G.. W przypadku trzech pierwszych z wymienionych pokrzywdzonych zostały zawarte umowy sprzedaży ratalnej, powiązane z udzieleniem pokrzywdzonym przez (...) Bank S.A. kredytów finansujących te zakupy, zaś w przypadku A. G. zakup został opłacony przez wymienioną gotówką. Okoliczności powyższe wynikają zarówno ze spójnych i logicznych zeznań pokrzywdzonych, jak też częściowo z wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków P. M. (1), który wspólnie z oskarżonym uczestniczył w zawieraniu przedmiotowych umów sprzedaży, pośrednicząc w zawarciu umów kredytowych oraz P. P., który – współdziałając z oskarżonym i P. M. – dokonywał montażu zakupionych urządzeń w mieszkaniach pokrzywdzonych. Trzej wymienieni mężczyźni nie kwestionowali, że faktycznie doszło do zawarcia opisanych transakcji, wskazując podobnie jak pokrzywdzone, że użytkowany dotychczas sprzęt został przez nich zabrany, a nowy – zainstalowany podczas tej samej wizyty. Odmiennie natomiast opisywali okoliczności zawarcia umów, szczegóły swojego działania oraz motywację swoją i kontrahentek. Oskarżony i P. M. (1) zaprzeczali mianowicie wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych co do niesprawności dotychczas użytkowanych przez nie kuchenek gazowych, zaprzeczali, aby dokonywali sprawdzenia szczelności tych urządzeń, wskazywali, że prezentowali się jako przedstawiciele prywatnej firmy sprzedającej i montującej urządzenia gazowe. W swoich relacjach podkreślali, że wszystkie pokrzywdzone musiały mieć świadomość, że nie mają do czynienia z reprezentantami miejskiej spółki gazowniczej oraz że dobrowolnie, świadomie i nieprzymuszone zdecydowały się na zakup nowych kuchenek. Obaj mężczyźni sygnalizowali również możliwość wystąpienia przeciwko pokrzywdzonym z roszczeniami cywilnoprawnymi o zapłatę nieuregulowanych należności z tytułu zlecenia montażu nowych kuchenek. Odpowiedzialnością za umieszczenie we wnioskach kredytowych niezgodnych z prawdą danych dotyczących rodzaju sprzętu będącego przedmiotem zakupu wymienieni zgodnie obciążali pracownicę biura pośrednictwa kredytowego prowadzonego przez P. K. (2) Z.. Ani oskarżony, ani wymieniony świadek nie poczuli się w najmniejszym stopniu do odpowiedzialności za doprowadzenie pokrzywdzonych do zawarcia umów sprzedaży oczywiście dla nich niekorzystnych i zbędnych z punktu widzenia ich rzeczywistych potrzeb. Całokształt cytowanych relacji oskarżonego i świadka wskazuje w istocie jaką arogancją i jak niskimi pobudkami kierowali się w swej działalności. Okoliczności opisywane przez oskarżonego i świadka M. korespondują bowiem z relacjami pokrzywdzonych jedynie w zakresie stwierdzenia, że doszło pomiędzy nimi do zawarcia przedmiotowych transakcji, a w mieszkaniach pokrzywdzonych P. P. zainstalował nowe kuchenki. Poza tymi szczegółami pokrzywdzone w całkowicie odmienny sposób relacjonowały okoliczności zawarcia

przedmiotowych umów. Wszystkie panie zgodnie wskazywały przede wszystkim na to, że trzech wymienieni mężczyźni współdziałali ze sobą, że były przeświadczone, iż mają do czynienia z przedstawicielami miejskiego przedsiębiorstwa gazowniczego, którzy są upoważnieni do sprawdzenia szczelności instalacji gazowej. Swoje przeświadczenie w tym zakresie pokrzywdzone opierały na tym, że mężczyźni posługiwali się dobrze widocznym identyfikatorem z napisem (...) czy też (...) i przedstawiali się jako pracownicy firmy gazownicznej. Pokrzywdzone wskazywały zgodnie, że były informowane przez mężczyzn o potrzebie sprawdzenia szczelności instalacji gazowej i że czynności takie, w istocie markujące, wymienieni podejmowali, posługując się przy tym jakimś urządzeniem emitującym światło i sygnał dźwiękowy. Z zeznań pokrzywdzonych wynikało również jednoznacznie, że w związku z rzekomą nieszczelnością kuchenek zostały poinformowane kategorycznie o konieczności ich natychmiastowej wymiany pod rygorem sporządzenia protokołu wadliwości tych urządzeń i odłączenia w mieszkaniach dopływu gazu. Równocześnie pokrzywdzone wskazywały, że od razu mężczyźni zaproponowali im zakup nowych urządzeń, którymi dysponowali „od ręki”, wskazując przy tym na możliwość dokonania zakupów na raty. Pokrzywdzone cytowały wypowiedzi tych mężczyzn, iż ma to być rozwiązanie ułatwiające życie osobom starszym. Przytoczone relacje pokrzywdzonych są spójne, nie zawierają nieścisłości lub luk, w pełni korespondują ze sobą nawzajem, prezentując zdaniem Sądu pełny i przekonujący obraz zdarzeń, a także w kompletny sposób odzwierciedlając modus operandi oskarżonego i towarzyszących mu osób. Sąd nie dopatrywał się w zeznaniach pokrzywdzonych żadnych elementów pozwalających na zakwestionowanie wiarygodności ich relacji. Nie miał Sąd również wątpliwości, że oskarżony i współdziałający z nim mężczyźni wykorzystywali w swym procederze fakt, że pokrzywdzone były osobami w podeszłym wieku, mieszkającymi samotnie, które łatwo było zdezorientować i wprowadzić w błąd co do niesprawności i konieczności wymiany dotychczas użytkowanych urządzeń, wykorzystując ich łatwowierność i ufność. Oczywistym jest, że gdyby nie opisane wyżej okoliczności pokrzywdzone nie podjęłyby świadomych decyzji o wymianie kuchenek, wiążących się dodatkowo z przyjęciem na siebie zobowiązań finansowych wynikających z zaciągnięcia kredytów z tytułu sprzedaży ratalnej. Nie można przy tym tracić z pola widzenia faktu, że podobny sposób działania oskarżonego i towarzyszących mu mężczyzn charakteryzował również inne transakcje, jakie miały miejsce w innych przypadkach, będących przedmiotem odrębnie prowadzonych postępowań karnych. Okoliczności te wynikają z ustaleń poczynionych przez Sąd na podstawie uzyskanych odpisów aktów oskarżenia i wyroków skazujących w sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym w B. i W..

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom P. M. (1), w których kwestionowali oni swoją odpowiedzialność za sporządzenie wniosków kredytowych zawierających niezgodne z prawdą dane o rodzaju sprzętu będącego przedmiotem sprzedaży. Obaj mężczyźni wskazywali, że nieścisłości w tym zakresie musiały być wynikiem pomyłki popełnionej przez pracownicę biura pośrednictwa kredytowego prowadzonego przez P. K. (2) Z., która miała uzupełniać wnioski w tej części. Świadek ta przesłuchana w drodze pomocy sądowej przyznała, że okazane jej dokumenty zostały częściowo przez nią uzupełnione, jednak nie dotyczyło to specyfikacji urządzenia. Świadek wskazała, że w tym zakresie niezbędne dane były uzupełnione lub podane przez osobę, która była podpisana na wniosku z ramienia firmy (...) i która dostarczała dokumenty do biura celem weryfikacji zdolności kredytowej nabywców. Osobą tą w odniesieniu do umów sprzedaży zawartych z pokrzywdzonymi S. K., H. K. i J. B. był oskarżony Z. K.. Stwierdzenie oskarżonego i świadka M., że nieprawidłowe wypełnienie wniosków kredytowych było wynikiem pomyłki, wydaje się nielogiczne w kontekście ustalenia, że jako przedmiot sprzedaży każdorazowo zostały wskazane nieistniejące faktycznie modele kuchenek gazowych a fałszywe dane zostały podane w każdym z trzech analizowanych przypadków. Nieprawdopodobne jest zdaniem Sądu, aby oskarżony lub wymieniony świadek nie zauważyli tej rozbieżności, a wątpliwości co do prawdomówności obu mężczyzn budzi również i to, że specyfikacja sprzętu nie została uwzględniona przy wypisywaniu wniosków z udziałem kredytobiorczyń, które musiały przecież te wnioski podpisać. W dodatku nie był to jednorazowy przypadek, ale sytuacja po kilkakroć się powtarzająca, co zdaniem Sądu nie może być ocenione jako dzieło przypadku. Oczywiście, niezgodne z prawdą uzupełnienie wniosków o dane innych urządzeń, niż te, które zostały u pokrzywdzonych zamontowane, mogłoby zostać przez nie ujawnione i zapewne właśnie z tego względu dane te były uzupełniane już po podpisaniu dokumentów przez pokrzywdzone. Należy również wskazać, że zdaniem Sądu w przeciwieństwie do oskarżonego lub P. M. (1) świadek K. Z. nie miała żadnego interesu w niezgodnym z prawdą uzupełnieniu wniosków kredytowych, o których tu mowa. Oczywistym wydaje się, że wpisanie do dokumentów danych wskazujących na zakup przez pokrzywdzone kuchenek marki C., pochodzących od

nieustalonego producenta, których deklarowana we wnioskach wartość miałyby przekraczać rynkową wartość sprzętu marki A., mogłoby rodzić ryzyko zakwestionowania takiej sprzedaży przez bank kredytujący transakcję.

Dokonując prawnej oceny ustalonego w niniejszej sprawie zachowania oskarżonego Sąd co do zasady podzielił pogląd wyrażony przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia. Czynności podjęte przez oskarżonego w porozumieniu i we współdziałaniu z P. M. (1) i P. P. były ukierunkowane na uzyskanie korzyści majątkowej w postaci zapłaty za sprzedane pokrzywdzonym kuchenki gazowe. Świadczenie to pochodziło bądź bezpośrednio od nabywcy, jak w przypadku A. G., która zapłaciła za kuchenkę gotówką, czy też J. B., która wpłaciła część ceny gotówką, bądź od banku kredytującego zakup, jak w przypadku pozostałych pokrzywdzonych. W celu uzyskania powyższej korzyści oskarżony współdziałając z wymienionymi osobami podjął oszukańcze zabiegi, polegające na wprowadzeniu pokrzywdzonych w błąd, co do tego, że są przedstawicielami zakładu gazowniczego, dokonując markowanego sprawdzenia szczelności urządzeń oraz sugerując, że są one nieszczelne i wymagają niezwłocznej wymiany. Dodatkowo mężczyźni sprzedali pokrzywdzonym kuchenki, które okazały się urządzeniami niskiej jakości, niesprawnymi. W przypadku działania na szkodę J. B., H. K. i S. K. działania te doprowadziły do niekorzystnego rozporządzenia mieniem po stronie pokrzywdzonych, wyrażającego się w zaciągnięciu przez pokrzywdzone zobowiązań finansowych wynikających z zawarcia umów o udzielenie kredytów na zakup ratalny. Opisane czynności wykonawcze stanowiły realizację znamion występku określonego w art. 286 § 1 kk i były przez oskarżonego wraz ze współdziałającymi z nim osobami podejmowane wobec każdej z pokrzywdzonych, a transakcje będące przedmiotem sprawy zostały dokonane w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, wobec czego całokształt tych czynów należało zakwalifikować w ramach ciągu przestępstw. Z kolei uzupełnienie wniosków kredytowych sporządzonych z udziałem pokrzywdzonych w niezgodny z prawdą sposób w zakresie specyfikacji urządzeń będących przedmiotem sprzedaży wyczerpywało każdorazowo znamiona występku z art. 297 § 1 kk. Również i do tak kwalifikowanych czynów należało zastosować konstrukcję ciągu przestępstw.

Okoliczności faktyczne ustalone w niniejszej sprawie wskazywały, że oskarżony w ramach przestępczej działalności współdziałał z innymi osobami, którym prokurator nie przedstawił zarzutów, i w tym zakresie Sąd dokonał modyfikacji opisu czynów przypisanych oskarżonemu. Każdorazowo wszystkie czynności związane z wizytą u pokrzywdzonych i zawarciem umowy sprzedaży były dokonywane przy udziale P. M. (1) i P. P., co wynika jednoznacznie z zeznań pokrzywdzonych kobiet (H. K. na rozprawie zmieniła w tym zakresie swoje pierwotne zeznania). Zdaniem Sądu istniała pomiędzy wymienionymi mężczyznami zgoda co do wspólnego działania i osiągnięcia wspólnego celu, jakim było uzyskanie korzyści majątkowej poprzez oszukańcze zabiegi. Nie deprecjonuje poglądu o współsprawstwie wskazanych osób fakt, że każda z nich w inny sposób działała w ramach tak pojmowanego wspólnego działania, podejmując różne od siebie czynności sprawcze, dzieląc się w tym zakresie rolami.

Za przypisane oskarżonemu ciągi przestępstw z art. 286 § 1 kk oraz z art. 297 § 1 kk Sąd wymierzył Z. K. odpowiednio kary 10 miesięcy i 8 miesięcy pozbawienia wolności, połączone węzłem kary łącznej roku pozbawienia wolności. Zarówno kary jednostkowe, jak i kara łączna pozostają zdaniem Sądu adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, jak i stopnia jego zawinienia. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie zarówno zakres negatywnych następstw działania oskarżonego w sferze dóbr osobistych pokrzywdzonych, w postaci zobowiązań finansowych przyjętych przez pokrzywdzone, jak też szczególny sposób działania oskarżonego, polegający na podjęciu oszukańczych zabiegów w celu uzyskania zaplanowanej korzyści majątkowej. Podmiotami tych działań były osoby w starszym wieku, których łatwowierność oskarżony bezwzględnie wykorzystał. Motywacja, jaką oskarżony się kierował w omawianym zakresie winna być oceniona jako wyjątkowo niska i zasługująca na szczególne potępienie. Negatywnie należy ocenić zarówno sam zamiar i sposób jego realizacji po stronie oskarżonego, jak też jego zachowanie po dokonaniu przestępstw, wyrażające się w aroganckim przekonaniu o słuszności swoich działań, pozbawione autorefleksji i skruchy. Dodatkowo nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że zachowania oskarżonego ustalone w niniejszej sprawie stanowiły jedynie wycinek jego przestępczej działalności, opartej na tym samym modus operandi, a oskarżony był już uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w podobny sposób. Powyższe okoliczności poza wpływem na wymiar orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej, decydowały również o dokonanej przez Sąd ocenie w zakresie braku po stronie oskarżonego przesłanek

uzasadniających skorzystanie przez Sąd z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zdaniem Sądu ani właściwości i warunki osobiste sprawcy, ani okoliczności popełnienia przez niego przestępstw w zestawieniu z jego wcześniejszą karalnością za podobny czyn, nie pozwalają na przyjęcie w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej wyrażającej się w przeświadczeniu, że pomimo zastosowania wobec niego środka probacyjnego oskarżony będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Adekwatna do okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstw, ich wagi i charakteru jest zdaniem Sądu wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności, gdyż tylko taka zrealizuje w sposób pożądaný swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego, pozostając w odbiorze społecznym karą sprawiedliwą.

Kierując się potrzebą kompensacji szkody wyrządzonej przestępstwem i uwzględniając w tym zakresie wniosek prokuratora Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zwrot na rzecz J. B. i A. G. kwot pobranych od tych pokrzywdzonych (pkt. IV wyroku).

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 627 kpk. Oskarżony jest osobą pracującą i osiągającą dochody na poziomie pozwalającym mu na poniesienie kosztów postępowania.